

L'aigua és com ara una mesura de les coses, tant quan ens van malament com quan ens van bé. Així, un negoci se'n pot anar a l'aigua perquè l'empresa fa aigües, mentre un pastís es tan bo que ens fa venir aigua a la boca. És cert que ens enfadarem si el cafè és tant clar que sembla aigua de castanyes i, encara més si ens tanquen a la garjola a pa i aigua. I que ens molestarà que ens diguin que som dropos que no ens guanyem ni l'aigua que bevem; o que tenim tan poca iniciativa que ens ofeguem en un got d'aigua; que som incapaços de trobar aigua a mar, no sabem per quines aigües naveguem o que som tant inestables com l'aigua de cistella, que es fon com la sal en aigua. Si bé no és convenient estar amb aigua al coll, no ens podem molestar si ens diuen que la nostra prudència ens permet navegar entre dues aigües. I tot i que ens agrada que ens rebin com l'aigua de maig i que hem arribat en aquest món després que les nostres mares trenquessin aigües, no ens podem fiar d'aigua que no corri ni de gat que no mioli, ja que l'aigua corrent no fa mal a la gent. I encara que els amants del vi opinin que l'aigua fa granotes, no direm mai d'aquesta aigua no en beuré, per tèrbola que sigui. No cal parlar de les qualitats de l'aigua oxigenada o de l'aigua timolada, encara que preferim l'aiguarent o l'aigua de colònia. De vegades, un llibre o una pel·lícula son tant enrevessats que no se'n treu l'aigua clara. Com deien els vells moliners, qui aigua atura, blat mesura.

Que empipador devia ser, en altres temps, sentir el crit "aigua va!" quan, pel carrer, ja t'havia caigut pel damunt el contingut d'una gibrelleta!

AMB EL SUPORT

Ajuntament de Caldes de Malavella

anzlkjvhlzjbvlzkjbvñjzbñfjb

asfdg,mnsfkljg

aghlksgñhlshñaglfihb.,m v.jkszvf

asdfglsj' fñg

aajdfh.kjgf.sa

